

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання X

№ 41 (1053)

СУБОТА

5 КВІТНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

«Кабінет і квартира В. І. Леніна у Кремлі»

Видавництво «Московский рабочий» випустило у світ друге, доповнене видання книги «Кабінет і квартира В. І. Леніна у Кремлі».

Це докладний путівник по музею. Тут наведено опис робочого кабінету В. І. Леніна у Кремлі, бібліотеки, квартири, в якій жила сім'я Володимира Ілліча. Путівник розповідає про зустрічі вождя з робітниками і селянами.

Нове видання добре ілюстроване. Вміщено і деякі рідкісні знімки.

(Кор. ТАРС).

Москва.

СЕРЦЯ З ТОБОЮ, ПАРТІЄ!

Учасники V Всесоюзної наради молодих письменників надіслали лист на адресу Центрального Комітету КПРС.

У ці дні, пишуть молоді літератори, з особливою силою відчувається значимість часу, в який нам припало щастя жити, працювати, творити. Весь світ готується до 100-річчя з дня народження великого вождя революції — Володимира Ілліча Леніна. Ми ясно усвідомлюємо, що збагнути справжню правду життя, правду мистецтва можна лише постійно радячись з Іллічем. Ми бачимо вище своє покликання в тому, щоб творчість наша була від першого до останнього рядка глибоко партійною, глибоко народною, високохудожньою.

Повсякденне піклування партії про ідейну чистоту нашої літератури і мистецтва, їх тісний зв'язок з завданнями комуністичного будівництва цілком і повністю відповідає прагненням радянських художників. Ми добре розуміємо, що

творчість може бути плідною лише тоді, коли вона черпає свою силу в житті народу, служить його інтересам. Приглушення ж почуття відповідальності перед суспільством, відхід від принципів партійності і народності неминуче ведуть до творчих невдач, ідейних зривів.

Нам довірено могутню зброю — слово, говориться далі в листі, і ми вчимося володіти ним у Максима Горького і Володимира Маяковського, Миколи Островського і Олександра Фадєєва, у багатьох чудових майстрів радянської багатонаціональної літератури. Ми розуміємо, яку величезну відповідальність беремо на себе, заявляючи про свою готовність бути учнями великих майстрів літератури соціалістичного реалізму.

На нашій нараді, яка пройшла в обстановці великої заінтересованості і високої вимогливості до праці молодих, ми працювали під керівництвом визаних майстрів нашої про-

зи, поезії, драматургії та критики. Їх дружні поради, доброзичливий і уважний розбір наших перших творів — все це стало для нас школою майстерності, школою громадянського змушнення.

І в цьому знаходять свій ясний вияв непогаслий зв'язок поколінь радянських письменників, спадкоємність славних традицій нашої радянської літератури.

Будь-які спроби буржуазної пропаганди збити з правильного шляху нашу творчу інтелігенцію приречені на провал, підкреслюється наприкінці листа. Нерозривно є єдність нашого життя з героїчною боротьбою наших батьків і старших братів. Їх подвиги, вміня вистояти в найзапеклішій сутичці — найважливіший орієнтир. Кожний з нас, якщо буде потрібно, стане на захист соціалістичної Вітчизни, як це зробили герої-прикордонники на ріці Уссурі.

(ТАРС).

Слід на землі.

Ліногравюра В. КОЛІСНИЧЕНКА.

ВІТРУ І СОНЦЮ БРАТ...

ГЕОЛОГИ — народ дещо збалуваний на романтику. Неві місця, екзотичні краєвиди нічим ще не сходжені стежки. І кожного разу щось цікаве, неповторне. Сюди, на Кіровоградщину, я теж їхав з передчуттям зустрічі з новою для мене природою, з новими людьми. І хоч мені довелося багато де побувати, та мушу сказати, що ваш край має своєрідну красу...

Як і скрізь, куди заносить нас неспокоїна наша професія, зразу ж включився в роботу експедиції, бо ж головне для геолога — це не милування краєвидами, які б чудові вони не були, а повсякденна розвідка скарбів землі. У будь-яку погоду — чи то заметіль, чи крижаний вітер — геологи завжди на своєму посту.

На південній околиці Олександрівки п'ятнадцять років тому з'явилася перша бурова. І з того часу важко уявити ваші степи без геологів. Є їм вже чим і похвалитися. Розвідані великі запаси горючих сланців, доброго палива і хімічної сировини. Розвідані запаси вистачить для того, щоб забезпечити кілька електростанцій потужністю понад мільйон кіловат кожної. Крім того, з відходів сланців можна виготовляти будівельні матеріали, а смолу використовувати для удобрення полів. Експедиція також детально розвідала поклади бурого вугілля під Олександрівкою. Зараз там будується Світлопільська шахта, проєктна потужність якої 1,5 мільйон тонн на рік. Це буде найпотужніша шахта в Дніпровському буровугільному басейні. Успішно вирішене питання водозастачання Сміли, Золотошні, що в Черкаській області. Розвідано також запаси води для Кіровограда.

Степ, який раніше родив лише хліб, поступово відчиняє двері своїх підземних комор. Варто лише постукати в ті двері. За геологами прийдуть будівельники, а згодом і експлуатаційники.

Зараз ми в основному займаємося розвідкою корисних копалин та пошуками підземних вод. Та не менш важливою є і розвідка будівельних матеріалів — каменю, глини, піску. Забезпечення будівельної індустрії цими матеріалами — таке завдання завтрашнього дня.

В геологі йдуть люди одержимі. Бо не кожний витримає умови, в яких нам доводиться працювати. Не хочу цим сказати, що наша робота для якихось особливих людей, але мені хочеться застерегти деякого, хто за романтикою, не хоче побачити специфіки нашої роботи, вже не кажучи про фізичне навантаження.

Скажіть мені, чи легко техніку-геологу Марії Степанівні сім місяців з дванадцяти провести в полі, віддалек від сім'ї, цивілізації? Та крім трудощів польового життя у комсомолки є ще любима робота, яка, мабуть, і компенсує дівчині тимчасову відсутність тух блага, якими інші користуються щодня — кіно, таці, концерти, телебачення і т. п. В геологокомуністичній партії М. Піддубного, де працює Марія Степанівна, — всі чоловіки, і вона, одна серед них, ділить разом з ними всі труднощі. Пізно восени вона повертається на базу експедиції для обробки польового матеріалу. І тоді Марія надолужує згаяне під час перебування в полі. В самодіяльності — вона, Організатор вечора — вона. Найкраща в компанії — вона.

• НАШ СУБОТНІЙ ГІСТЬ

Григорій Степанович ДУБОВСЬКИЙ нашим суботнім гостем став не випадково. Завтра люди, яких він представляє зараз на сторінках «Молодого комуняра», святкуватимуть День геолога. Гідрологи і бурові майстри, колектори і лаборанти — всі вони причетні до однієї з найромантичніших на землі професій, до професії геолога.

Є у геологів такий термін — «польовий стаж». Не взагалі стаж, як у кожного із нас, а — польовий. Тобто такий, який складається із років, проведених безпосередньо в полі, в пошуках підземних скарбів. Так от він у Григорія Степановича становить двадцять два роки. За цей час геолог брав участь у розвідці корисних копалин на Далекому Сході і в Казахстані, на заході України і в зарубіжних країнах, яким Радянський Союз надає безкорисливу допомогу. А кілька місяців тому був призначений начальником Південноукраїнської геологічної експедиції, яка розташована в Олександрівці.

І слово його сьогодні буде про людей експедиції, які вже відкрили чимало підземних комор і з якими йому ще доведеться багато зробити.

А молодий спеціаліст Віра Веселова? Всього рік працює вона в експедиції після закінчення геологорозвідувального технікуму, та вже заслужила повагу колективу сумлінною працею. Спортсменка, вірний товариш — якості, які серед геологів ціняться над усе.

Думаю, юні друзі, що вам своїм веселим характером сподобається і старший хімік експедиції Зіна Устинська. Член комсомольського бюро, пропагандист гуртка «Наш Ленінський комсомол» — ці громадські доручення комсомолка виконує старанно, як і свою основну роботу. Її, як і багатьох із нас (така вже наша робота), теж спіткала доля геолога — жити в розлуці. Зіни чоловік Євген в складі сільськогосподарської групи розвідує в Йсмені запаси води.

Для шофера Івана Ковала поняття «нещотна погода» відносне. Його маши-

на готова в будь-яку погоду виїхати в поле. Недарма ж юнак носить звання ударника комуністичної праці.

Зима нас мучила бездоріжжям. Весна теж не бачує. Надриваються машини, геологи не розлучаються з чобітьми. Та ждуть геологів незвідані місця, і вони пересборюють і розгрізають дороги, і холодну неустаткованість тимчасових жител. Зранку, одягнувши цупкого плаща, виїждять у поле заступник головного геолога Д. Ф. Володін. Сьогодні він побуває в буровій бригаді В. М. Медведєва. Справи у буровиків йдуть добре, треба їм повідомити, що план першого кварталу вони виконали на 116 процентів. Старший геолог експедиції В. К. Грабовський тільки вчора повернувся з бригади О. С. Перерва. Там теж план по бурінню виконали непогано — на 105 процентів. Бурові бригади, які очолюють комуністи В. М. Медведєв і О. С. Перерва, сваяються кращими в експедиції.

Новий день приносить нові турботи. І нові відкриття. Вони по праву розділяються на весь колектив експедиції, бо кожен тут у якійсь мірі причетний до пошуків підземних скарбів. Бо кожен — геолог.

Нагороди Батьківщини спортсменам

На багатьох зарубіжних стадіонах звучав Гімн нашої країни на честь перемог радянських спортсменів. Їх досягнення відомі всьому світові. З квітня в Кремлі відбулося вручення нагород великій групі тренерів і спортсменів. Їх нагороджено за успішний виступ на XIX літніх Олімпійських іграх і видатні спортивні досягнення.

Від імені нагороджених заслужений майстер спорту Б. Н. Лягутін наложив подякував Центральному Комітетові і Комуністичній партії, Президії Верховної Ради СРСР і Радянському урядові за батьківське піклування про спортсменів. Він зазначив, що спортсмени, працівники фізичної культури і спорту роблять все для того, щоб гідно захищати спортивну честь Країни Рад.

Заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР С. Б. Ніязбеков, який вручив орден і медалі, тепло поздоровив нагороджених і побажав їм нових успіхів на благо Батьківщини.

(ТАРС).

Руками юннатів

Весна відчувається всюди: у сонячній днині, у подиху свіжого вітру, у перебіві струмочків... Наш фотокореспондент Василь Ковпак побував на обласній станції юних натуралістів. Особливо цікаво розповідають його знімки.

ЦІКАВУ ІСТОРІЮ повідала керівник гуртка тваринників Євдокія Дмитрівна Підковська.

Минулого літа старшокласники третьої середньої школи проводили практичні заняття на дослідному полі. І натрапили на логовище, де тільки-но народилися малі косулі. Матері біля них не було. Учні схилилися над маленькими. Одне з них потрапи-

(Закінчення на 4-й стор.).

ЯК СТРУМКИ В РІКУ

Цей рік — особливий. Кожний успіх, здобутий у ньому, буде сердечним подарунком Ленінському ювілею.

Змагання серед комсомольців на честь сторіччя В. І. Леніна виявило десятки нових переможців. Їх список відкривають імена доярок Валентини Барбаренко та Ірини Дітгар, механізаторів Лідії Бондаренко, Лідії Костючик, Миколи Мельниченка...

Нещодавно відбувся пленум райкому комсомолу, і на ньому велика група молодих трудівни-

ків села одержала почесні нагороди — значки ЦК ВЛКСМ «Передовик виробництва», грамоти. Цей пленум — на ньому обговорювалися завдання комсомольських організацій району по виконанню рішень останніх Пленумів ЦК КПРС та ЦК КП України — націлив комсомольців району на дальше розгортання соціалістичного змагання за високі врожаї.

Особливий наголос — на вирощенні високих урожаїв кукурудзи. Бюро райкому комсомолу

розробило і затвердило умови змагання між комсомольськими механізованими ланками, які вирощуватимуть кукурудзу. Підсумки підбиватимуться тричі: в день 50-річчя ЛКСМУ, в роковину Жовтня і напередодні 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

Цінну ініціативу виявили комсомольці Червоноверської середньої школи. Вони теж взялися вирощувати кукурудзу. Члени шкільної виробничої бригади зобов'язалися зібрати по 55 центнерів кукурудзи з гектара на площі 20 гектарів.

Почин червоноверських ровесників дружно підтримали комсомольці всіх шкіл району. Буйно шуміти зеленим кукурудзяним ланам!

...Поспішають весняні води. І як струмки в ріку, зливаються справи і задуми молодих у широкий потік комсомольської ініціативи.

М. ЖИТНИЙ.
с.мт. Компаніївка.

Тихоокеанський прикордонний округ. Застава Нижне-Михайлівка. Прикордонники одержали посылку. Щодня на заставу надходять десятки посилок і листів з усіх кінців країни. В них вияв любові і захоплення героїчними захисниками радянської землі.

Фото В. Мариковського і Д. Чернова. (АПН).

ЗАЯВА

Віктор Мишула — інак високий на зріст, з руським чубом, з уважним і добрим поглядом — завжди у колі молоді, юнаків і дівчат — чи на політзанятті, чи на репетиції нової вистави, чи й так у розмові. Бо він — секретар комсомольської організації артілі імені Куйбишева.

А втім того разу, коли я ввійшов до кабінету, він був один. Писав заяву. Та не сховав її, не закрив рукою. Він показав її мені, і я за скупими й щирими словами побачив його світле життя, його ясні дні, його променисті весні.

Ще в школі Віктор не крився ні від кого, що уюдовив професію механізатора, на літніх канікулах працював причіплювачем. Запорошений, щасливий і сам, бувало, водни ставевого коля, порався й біля комбайна. Одержав атестат зрілості — і в першу осінь пішов на курси трактористів, закінчив їх на відмінно. Тракторна бригада комуніста М. Г. Кліменка прийняла Віктора у свою добру сім'ю.

Робота Вікторові подобалася і мішним побратимством, і тим, що він ніс найдорожче людям — хліб. Але бригадир тракторної в першу ж осінь порадив:

- Вчитись треба, хлопча!
- Не кину я поля, Микола Григоровичу!
- А я й не кажу про це. Подавай на заочне...

Віктор послухав поради. Він пішов на заочне відділення Кіровоградського технікуму механізації. Вже на п'ятому курсі. Цього літа захищатиме диплом.

Минулого року його обрали секретарем комсомольської організації артілі імені Куйбишева. Багато добрих справ зробили комсомольці. Та ось їх всіх захопила ще одна — надзвичайно важлива, потрібна. Створили механізаторську ланку по вирощенню високого врожаю кукурудзи. Правління колгоспу ланковим призначило його, Віктора. Восени площу механізатори зорали на

зяб, зимою провели снігозатримання, підготували насіння.

Іде напружена робота, щоб вибороти з кожного гектара по 55 центнерів качанисті в зерні. Віктор має сіяти кукурудзу. Ось де знадобилися знання, здобути в технікумі. Він до найменших деталей знає нові сівалки.

Швидко б у поле! На виборах до місцевих Рад Віктора Мишула обрали депутатом сільської Ради депутатів трудящих...

І я тоді сказав: — Роботи в тебе, комсомольський секретарю, дуже багато... Як ти витягнеш?

— Бо треба... Це раз. А друге — я не сам... Завжди з добримі друзями... Мені в усьому допомагають і комсомольці, і всі колгоспники. А найбільше... Ті, кого я прошу прийняти й мене до них...

Секретар комсомольської організації Віктор Мишула писав заяву про вступ до Комуністичної партії.

Микола СТОЯН.
Артілі імені Куйбишева,
Новомиргородський район.

ПОБУТ — КОМСОМОЛЬСЬКА ТУРБОТА

ПЕРЕМОЖЦЯ ВИЗНАЧИТЬ ПОКУПЕЦЬ

Дівчата з білого міста

ІДЕ ЗМАГАННЯ НА ПРИЗ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» СЕРЕД МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ ПРАЦІВНИКІВ ТОРГІВЛІ

«В галантерейному магазині № 30 м. Кремгеса працює комсомольська бригада дівчат у складі Людмили Вербицької та Євдокії Мар'яної. Ці дві симпатичні дівчини борються за право називатися бригадою комуністичної праці. На честь 50-річчя ВЛКСМ ця бригада нагороджена грамотою міського комсомолу. Та що говорити, дівчата працювати вміють: чистота, зі смаком оформлені витрини, завжди гарний настрій, вміють запропонувати товар говорять самі за себе.

В. ДОРОШЕНКО,
Е. МОРОЗ».

«Сердечно вдячні продавця відділу взуття універмагу «Комсомолець» Людї Мазуренко, Любі Козак, Лідї Романенко, Лідї Козюк за їх вичливе і культурне обслуговування. З відвідуванням по-купкою і з гарним настроєм. Просимо дирекцію універмагу внести їм подяку.

В. ШУЛЬГА — домогосподарка, І. СЕМЕНОВ — робітник».

«Продавці універмагу «Комсомолець» Галя Корольська та Людя Волкова володіють мистецтвом підійти до покупця, дати необхідну консультацію, поради, як користуватися тією чи іншою річчю Крім того, у дівчат гарні характерні вони завжди ввічливі, ввічливі. Приємно мати справу з такими працівницями.

В. СЛЮСАРЕНКО — студент, В. ГОРБАК, В. ДУДНИКОВ, І. ШЕВЧЕНКО, КОВАЛЬЧУК — жителі міста Кремгеса».

СПОЧАТКУ я не звернув уваги, про що говорили дві дівчини. Потім прислухався. Бо розмова стосувалася не лише їх, вона зачіпала і тих, хто стояв поруч з ними за прилавком, і тих, хто прийшов придбати якусь річ. Говорили про культуру обслуговування і весь час посідалися на комсомольські збори, що, як я здогадався, відбулися нещодавно. Потім довелось ще чути в Олександрівці про ті збори. Їх відсутність вказувало на те, що вони залишили помітний слід у житті організації, що рішення зборів кожен член Спідки прийняв як наказ до дії.

Ось чому я звернувся до секретаря комсомольської організації Олександрівської райспоживспілки Аліи Роженко з проханням розповісти, як пройшли ті збори.

В. ГАНОЦЬКИЙ,
спікер «Молодого комунара».

ЯК І ЗАВЖДИ, комсомольці ачасно зібралися до червоного кутка. Прийшли також керівники райспоживспілки, старі комуністи, перші комсомольці Олександрівки, яких ми запросили. На порядку денному одне питання: «Який подарунок ти готуєш до 100-річчя від дня народження Ілліча?». На засіданні комітету ми заздалегідь обдумали, як краще провести збори, поговорили з комсомольцями, чи під силу нам буде шефство над сільськими споживчими товариствами. Хоч у нас вже й був невеликий досвід надання допомоги працівникам сільських магазинів, але ж то було лише один раз, а тепер треба було це зробити в районному масштабі.

Збори показали, що побутові комітети були даремними. Комсомольці взяли активну участь в обговоренні доповіді, з якою виступила голова райкому профспілки М. Кофман. Він повідомив, що працівники райспоживспілки виконали план у січні на 107,2 процента, у лютому — на 100,1 процента. Добре працюють комсомольці раймагу, міськкоопторгу, комбінату громадського харчування. Доповідач відзначив, що цілий ряд торговельних організацій райцентру справляються з планом, у них на високому рівні культура обслуговування. В той же час у деяких сільських споживчих товариствах заважає робота по виконанню плану. І сьогодні, сказав на закінчення доповіді, комсомольці повинні обговорити питання шефської допомоги сільським торговельним організаціям.

— Головне в нашій роботі — виконання планових завдань, — так почала свій виступ товарознавець райспоживспілки Людмила Калиман. — Та не можна нам забувати і про культуру обслуговування. Від цього залежить і настрій покупця і, якщо хочете, виконання плану. Не повин-

Стосується кожного

но бути жодної претензії до нашої роботи. Бо як якщо ми беремося допомагати в цьому питанні іншим, то треба й самим бути бездоганними.

Галина Рахліл запропонувала розгорнути змагання серед комсомольських груп за значення Ленінських. Один із перших комсомольців селища О. Гончар розповів, як він разом із своїми ровесниками брав участь в громадському житті. А вам, говорив ветеран, ми передали естафету. Несіть її далі, щоб до Ленінського ювілею доповісти про добрі справи, які сьогодні накреслили. Директор коопунівермагу Г. Петренко добре слово сказав про комсомольців магазину. Це вони виступають ініціаторами п'ятого нового, проводять конференції з покупцями, вивчають заняти населення.

В своєму рішенні збори записали: кожному члену Спідки систематично виконувати план, взяти шефство та надати допомогу сільським споживчим товариствам, боротися за квітучий торгівлі. Виконання взятих зобов'язань буде гідним подарунком — 100-річчю від дня народження В. І. Леніна.

А. РОЖЕНКО,
секретар комсомольської організації Олександрівської райспоживспілки.

НАШІ КОРДОНИ — НЕДОТОРКАННІ

ЛИСТИ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ В ЦК ВЛКСМ

В ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВЛКСМ НАДХОДЯТЬ ЛИСТИ ВІД ЮНАКІВ І ДІВЧАТ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗБРОЙНИМИ ПРОВОКАЦІЯМИ КЛІКИ МАО ЦЗЕ-ДУНА НА РАДЯНСЬКО-КИТАЙСЬКОМУ КОРДОНІ. МОЛОДІ РОБІТНИКИ І ТРУДІВНИКИ ПОЛІВ, УЧИТЕЛІ І УЧНІ, СТУДЕНТИ І ВОІНИ ВИСЛОВЛЮЮТЬ СВОЙ ГІВІВ З ПРИВОДУ ЗЛОЧИННИХ ДІВ МАОІСТІВ.

«Комсомольці і молодь Київського заводу «Арсенал» імені Леніна з глибоким обуренням дізналися про нову збройну провокацію маоїстів на радянсько-китайському кордоні», — говориться в резолюції пленуму заводського комітету комсомолу. Комсомольці і молодь заводу завірили ЦК ВЛКСМ у тому, що вони завжди готові виступити на захист завоявань Великого Жовтня.

Захищаючи радянську землю, прикордонники, вихованці Ленінського комсомолу, проявили героїзм і мужність, жоден з них не злякався, не відступив. Глибокою вірою в правоту нашої справи і готовністю зайняти місце товаришів, які відійшли зі строю, проїняті слова їх соратників і ровесників по Спідці молоді, звернувши сьогодні до Батьківщини, партії, комсомолу.

«Учасники брянського обласного семінару секретарів комітетів комсомолу колгоспів від імені всіх комсомольців і молоді цілком і повністю підтримують внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду. Тавруємо ганьбою провокаторів і бандитів маоїстів. Гаряче вітаємо мужніх радянських прикордонників, бойових друзів нашого земляка, вихованця Ленінського комсомолу, старшого лейтенанта Буйнівича Миколи Михайловича, який загинув у результаті підлітків китайських властей. Ми запевняємо, що в будь-яку хвилину за покликком Вітчизни юнаки і дівчата партійської Бригади стануть на захист радянських рубежів, займуть місце в боєвому строю героїв-прикордонників. Зі ще більшою енергією, не шкодуючи своїх сил, будемо кріпити могутність нашої Батьківщини і її Збройних Сил».

Про свою готовність, уперто оволодіти військовою ананіями, щоб зуміти дати відсіч будь-яким збройним провокаціям проти Радянської країни, заявляють члени дитячих і юнацьких військово-патріотичних шкіл і об'єднань: «Піонери й комсомольці заповістю ЦК ВЛКСМ: ми готові заступити товаришів, що загинули, ми готові поповнити ряди білль, що щільно охоронили рубежі нашої держави. Шкільний штаб «Патріот», Шкільний штаб «Дружба», Спецшкола № 69 Фрунзського району м. Москви».

«Вір, Батьківщино, якщо приїде час випробувань, то ми захистимо тебе», — пише комсомольська група 9-6 класу 366-ї школи міста Ленінграда. Під листом — 31 підпис.

Ще говорять про ефективність і дієвість роботи комсомолу по військово-патріотичному вихованню підрастаючого покоління. Чітко й виразно розуміє свої завдання сьогоднішній армійський комсомол.

«Ми готові в будь-який час вийти в море і захистити свою Батьківщину на будь-якій широті і в будь-яких умовах», — пишуть у своєму листі комсомольці і молодь одного із бойових кораблів Червонофлотного Тихоокеанського флоту. — Ми знаємо, що нас чекають матері, друзини, наречені, знаємо про те, що для них ми найдорожчі люди на світі, але ми, воїни, княземоси скрізь і всюди не шкодувати своїх сил для перемоги над будь-яким ворогом нашої великої Батьківщини. Ми готові бітися і на суші, пам'ятаючи подвиги наших батьків під Севастополем і Сталінградом. Битися так, щоб ніхто не посміє оквернати священну землю Союзу Радянських Соціалістичних Республік. На провокаційну виласку китайських маоїстів відповімо ще більш високими показниками в бойовій і політичній підготовці і на перший поклик нашої партії станемо на захист рубежів Батьківщини!»

Глибока й вірна дружба зв'язує Ленінський комсомол і доблесних радянських прикордонників. Ця дружба випробувана часом. Не раз комсомол доводив це ділом. Під час конфлікту на Китайсько-Східній залізничній у 1929 році тисячі радянських юнаків і дівчат висловлювали готовність дати відсіч озброєним провокаторам. Тільки за перші три дні події на озері Хасан у Приморській крайком комсомолу прийшло 500 молодих патріотів із Москви, Донбасу, Воронежа, Чернігова, Краснодару, з Алтаю. «Ми їхали сюди для того, щоб взяти участь у мирній праці далекосхідників, але зараз ми просимо направити нас в ряди білль доблесного Далекосхідного Червонофлотного флоту...»

В ті грізні дні почався патріотичний рух радянської молоді «Брат заміну брата». Початок цьому рухові поклав прикордонник комсомолець Петро Колесников, який, дізнавшись про героїчну смерть в одному з боїв на радянсько-китайському кордоні свого брата, звернувся до Наркомату оборони з проханням зарахувати його на військову службу на ту ж заставу, де служив його старший брат. Прохання Петра Колесникова було задоволене. Так було завжди. Так і зараз. Це яскравий доказ спадковості кращих традицій комсомолу.

(АПН).

